

**Міністерство освіти і науки України
Національна академія педагогічних наук України
Асоціація університетів України
Одеська обласна державна адміністрація
Одеська міська рада
Одеський обласний інститут удосконалення вчителів
Освітньо-культурний центр «Інститут Конфуція»**

**ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО**

МАТЕРІАЛИ

ІІІ МІЖНАРОДНОГО КОНГРЕСУ

**«ГЛОБАЛЬНІ ВИКЛИКИ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ
В УНІВЕРСИТЕТСЬКОМУ ПРОСТОРІ»**

18-21 травня 2017 року

Місце проведення:

**Південноукраїнський національний педагогічний університет
імені К. Д. Ушинського
(м. Одеса, вул. Старопортофранківська, 26)**

**Одеса
2017**

час, необхідним є виділення методичної підготовки майбутніх учителів у відносно самостійний елемент системи їх професійної підготовки.

Ще одним структурним елементом системи професійної підготовки студентів педвузу є практична підготовка. Засвоєння знань нерозривно пов'язане із застосуванням їх на практиці, формуванням умінь і навичок здійснення педагогічної діяльності, що становить основу практичної підготовки майбутніх учителів. Практична підготовка студентів до педагогічної діяльності передбачає формування педагогічних умінь і навичок, необхідних для вирішення педагогічних завдань у процесі навчально-виховної роботи. Вирішення даного завдання ґрунтується на положенні про те, що для організації будь-якої діяльності суб'єкту необхідно мати високоспеціалізовані знання, оскільки будь-яка діяльність включає і технологічний компонент. Але одного цього знання недостатньо, для ефективного здійснення діяльності потрібні відповідні вміння та навички в області технології і техніки діяльності.

З огляду на все вищевикладене, ми вважаємо за необхідне виділити практичну підготовку у відносно самостійний компонент загальної системи професійної підготовки майбутніх учителів. Це передбачає оволодіння студентами вміннями та навичками в галузі педагогічної техніки, способами і прийомами організації педагогічної взаємодії з вихованцями у процесі вирішення педагогічних завдань.

Отже, у структуру системи підготовки студентів входять наступні компоненти: морально-психологічний, методологічний, теоретичний, методичний та практичний. Ці компоненти відображають цілісний характер феномена готовності до педагогічної діяльності і діалектичний взаємозв'язок його складових, що дає підставу розглядати їх як необхідні і достатні для збереження і розвитку системи професійної підготовки майбутніх вчителів.

Література

1. Сараєва О.В. Педагогічна система В.О. Сухомлинського в науковому доробку вітчизняних вчених: автореф. дис. к. пед. наук:13.00.01 / Сараєва О.В., Інститут педагогіки АПН України. – Київ, 2007. – С. 6.

ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ ПІДВИЩЕННЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ

Вакуленко В. М.

Донецький обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, м. Слов'янськ, Україна

На сучасному етапі розвитку Європейського простору вищої освіти важливим викликом є впровадження стандартів, рекомендацій і основних інструментів, що сприяють сумісності, порівнянності, визнанню періодів і термінів підготовки фахівців.

В області педагогічної освіти це підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів, вдосконалення їх компетенцій відповідно до сучасних вимог з метою забезпечення сталого розвитку системи вищої освіти і держави; розробка і впровадження професійних стандартів як основи для модернізації державних освітніх стандартів (навчальних програм, навчальних планів) з метою підвищення якості змісту професійної освіти і навчання та приведення його у відповідність до вимог роботодавців [1].

Нині підвищення кваліфікації педагогічних працівників в Україні відбувається за кількома напрямами. Система є багатофункціональною і розгалуженою та вже підлягала суттєвій модернізації – від функцій методичних центрів до функцій вищих навчальних закладів III рівня акредитації. Однак сьогодні мова йде про значно глобальніші нововведення. Сучасний світ перебуває під впливом інтеграційних змін. Відбувається зближення економічних, соціальних, духовних, культурних й освітніх систем. У вирі інтернаціоналізації та євроінтеграції необхідно принципово змінювати структуру та змістове наповнення фундаментальної, психолого-педагогічної, методичної, практичної, гуманітарної та соціально-економічної перепідготовки вчителів. Перед післядипломною педагогічною освітою постали нові завдання.

У зв'язку з цим В.Ковальчук зазначає, що модернізація професійного і світоглядно-методологічної підготовки вчителя детермінується процесами глобалізації та інформатизації суспільства, під впливом яких змінюються характер праці, міжособистісні відносини, відбувається впровадження досягнень сучасних педагогічних технологій. Автор зазначає, що модернізація системи підготовки сучасного вчителя вимагає:

- а) формування світогляду майбутнього вчителя;
- б) формування методологічної культури студентів як системи соціально апробованих принципів і способів організації теоретичної та практичної діяльності;
- в) формування в педагогічних навчальних закладах різного рівня фундаментальних професійно-моральних якостей фахівця-педагога.

На основі модернізації педагогічної освіти розвивається і оновлюється методологія наукового пізнання суперечностей, проблем педагогічної науки, постановки і рішення задач підготовки педагога-професіонала у вищій школі [2].

Проблема вибору освітньої парадигми, узагальнення перспективних напрямків розвитку і векторів модернізації системи підвищення кваліфікації педагогічних працівників в Україні відображені в наступних основних документах державного рівня: Державна національна програма «Освіта» («Україна XXI століття») (1993), Концептуальні засади розвитку педагогічної освіти в Україні та його інтеграція в європейський освітній простір (2004), Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012-2021 рр. (2013), галузева Концепція розвитку неперервної педагогічної освіти (2013), матеріали III Всеукраїнського з'їзду працівників освіти (2011), нормативно-правовий документ «Національна рамка кваліфікацій» (2011); Закони України «Про професійно-технічну освіту» (1998), «Про освіту» (1991), «Про професійний розвиток працівників» (2012), «Про вищу освіту» (2014 року) і т. д.

Система підвищення кваліфікації розвивається на основі безперервної реалізації концепції навчання протягом усього життя. Проблеми напрямків розвитку безперервної освіти, освіти дорослих та основних аспектів модернізації підвищення кваліфікації педагогічних працівників відображені в наукових працях зарубіжних і вітчизняних вчених: В. Гаргай, Б. Гершунський, Л. Даниленко, Л. Лук'янової, Н. Ларіної, С. Малькової, Н. Ничкало, А. Олійника, Н. Протасової, Л. Пуховської, Н. Семиченко та ін. зокрема, Б. Гершунський і З. Малькова в безперервній освіті вчителя бачать орієнтацію на його особистість. Дослідники відзначають, що це головна умова оптимального функціонування всіх ланок системи освіти надає їй інтеграційних якостей: цілісності, доступності, мобільності, динамічності, прогностичного напрямку, адаптивності [3, с. 4].

У свою чергу, неперервна професійна освіта сьогодні охоплює не тільки всі традиційні компоненти освітніх систем, але і неформальну освіту, самоосвіту, освіту дорослих.

Гармонійне поєднання формальної та неформальної освіти забезпечить цілісність системи особистісно-професійного розвитку науково-педагогічного працівника. Тому на державному рівні необхідно створювати нормативно-правове поле, яке забезпечить, в першу чергу, можливість здобувати освіту протягом усього життя, на основі індивідуальних навчальних планів, пролонгованих або стислих у часі, різних за видами, формами та методами навчання, зручних для кожної людини і його роботодавця (державного або недержавного).

Таким чином, основними тенденціями модернізації підвищення кваліфікації педагогів в Україні з урахуванням південно-європейського педагогічного досвіду є: децентралізація, європеїзація, демократизація, гуманізація, технологізація, андрагогізація, педагогізація і психологізація навчальних планів і програм підвищення кваліфікації; підвищення інформаційного забезпечення; транснаціональний характер міжнародної мобільності вчителів, викладачів і студентів; міжкультурна спрямованість курсів післядипломної освіти в зв'язку з поглибленням світової економічної кризи і посиленням міграційних і соціальних рухів в Європі і в усьому світі.

Література

1. Стратегія та сучасні тенденції розвитку університетської освіти України в контексті Європейського простору вищої освіти [Електроний ресурс] // Офіційний сайт Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України. – Режим доступу: <http://www.mon.gov.ua/education/higher> (дата обращения : 03.08.2016).

2. Ковальчук В. Ю. Модернізація професійної та світоглядно-методологічної підготовки сучасного вчителя : автореф. дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04 / В. Ю. Ковальчук. – Національний педагогічний ун-т ім. М. П. Драгоманова. – К., 2006. – 34 с.

3. Гершунський Б. С. Педагогические аспекты концепции непрерывного образования / Б. С. Гершунський, З. Малькова // Теоретико- методологические и прикладные проблемы развития единой системы непрерывного образования : материалы конф. – Ч. 1. – М. : Изд-во АПН СССР, 1990. – 271 с.

ИНФОРМАТИЗАЦИЯ, ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИЯ И ИНКЛЮЗИВНОЕ ОБРАЗОВАНИЕ В УО МГПУ ИМ. И. П. ШАМЯКИНА

Валетов В. В., Лебедев Н. А.

*Мозырский государственный педагогический университет
имени И. П. Шамякина, г. Мозырь, Республика Беларусь*

Отличительными особенностями современного высшего образования являются информатизация, интернационализация и инклюзивное образование. На практические мероприятия, связанные с их практической реализацией, в университетах многих стран тратятся значительные финансовые средства. Это обусловлено различными причинами.